

กำหนดการที่ 10 – นโยบายผู้แจ้งเบาะแส

1. วัตถุประสงค์

บริษัทและบริษัทในเครือต่าง ๆ มุ่งมั่นที่จะดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจทั้งหมดในองค์กรด้วยความยุติธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต และมุ่งมั่นในการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎเกณฑ์ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ซึ่งคณะกรรมการ ผู้บริหาร และ พนักงานส่วนทุ่มเทในการปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมระดับสูงและมีความตระหนักถึง และสนับสนุนเป้าหมายของบริษัทในการปฏิบัติตามมาตรฐานเหล่านี้อีกด้วย

บริษัทได้นำนโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชีนี้มาบังคับใช้เพื่อประการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (ก) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกคนรู้สึกมั่นใจที่จะพูดได้อย่างปลอดภัยหากพวกเขารับรู้ถึงการกระทำผิด หรือการกระทำใด ๆ ที่ผิดต่อกฎหมายหรือไม่เหมาะสมภายในองค์กร
- (ข) ให้ข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการรายงานการกระทำดังกล่าววิธีการจัดการและตรวจสอบรายงานในเวลาที่เหมาะสม และการสนับสนุนและการคุ้มครองที่มีผลบังคับใช้อยู่ในกรณีที่มีการแจ้งรายงาน
- (ค) กำหนดความรับผิดชอบของบริษัทและฝ่ายบริหารในการสนับสนุนเป้าหมายของบริษัทในการรายงานการกระทำที่ผิดต่อกฎหมาย ผิดจริยธรรม หรือไม่เหมาะสม และ
- (ง) ส่งเสริมพฤติกรรมที่ดีอันมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการยื่นหยัดที่จะพูดออกมาเพื่อขยับยั้งการกระทำผิด

นโยบายผู้แจ้งเบาะแสนี้เป็นไปตามหลักการกำกับดูแลกิจการและคำแนะนำของ เอเอสไอซ์ ฉบับที่ 4 รวมถึง มาตรฐานอุตสาหกรรม และภาระผูกพันทางกฎหมายและข้อบังคับของบริษัทต่าง ๆ

นโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชีนี้มีการนำไปบังคับใช้ทั่วโลก ในกรณีที่กฎหมายและข้อบังคับในประเทศใด ๆ มีความเข้มงวดหรือเข้มงวดมากกว่านโยบายผู้แจ้งเบาะแสนี้ บริษัทสาขาใด ๆ ที่ดำเนินงานในประเทศนั้น ควรปฏิบัติตามกฎหมาย และข้อบังคับต่าง ๆ ตามที่บังคับใช้ในประเทศนั้น ๆ

ในกรณีที่ประเทศมีกฎหมายรับข้อร้องเรียนเฉพาะซึ่งมีความเข้มงวดน้อยกว่านโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชีนี้ กำหนดให้นโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชีนี้มีผลบังคับใช้ด้วยอำนาจเหนือกว่าโดยที่บริษัทอาจให้คำแนะนำเฉพาะเป็นรายประเทศให้แก่บริษัทในเครือที่ดำเนินงานอยู่ในประเทศต่าง ๆ นอกประเทศออสเตรเลียได้ตามโอกาส

ในนโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชีนี้ การอ้างอิงถึงบริษัทหมายถึงการอ้างอิงถึงบริษัทและบริษัทในเครือต่าง ๆ ด้วย

2. คำจำกัดความ

ในนโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชีนี้ คำหรือประโยคดังต่อไปนี้ให้มีหมายความดังต่อไปนี้

AFP หมายถึง ตำรวจสหพันธรัฐออสเตรเลีย

APRA หมายถึง หน่วยงานกำกับดูแลพрудเงินเชิงเลขของออสเตรเลีย

ASIC หมายถึง สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และการลงทุนของออสเตรเลีย

อธิบดี หมายถึง อธิบดีกรมสรรพากร

พระราชบัญญัติบริษัท หมายถึง พระราชบัญญัติบริษัทปี ค.ศ. 2001 (Cth)

กำหนดการที่ 10 – นโยบายผู้แจ้งเบาะแส

ผู้แจ้งเบาะแส หมายถึง บุคคลที่เปิดเผยเรื่องที่ต้องรายงานภายใต้ นโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชี และหมายรวมถึงบุคคลที่เป็น หรือ เคยเป็นหนึ่งในรายการดังต่อไปนี้ซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับนิติบุคคล

- (ก) เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของบริษัท (และรวมถึงพนักงานปัจจุบันและอดีตที่เป็นพนักงานประจำ ทำงานนอกเวลา ทำงานตามระยะเวลาที่กำหนดหรือชั่วคราว ผู้ฝึกงาน ผู้ปฏิบัติงานลำดับรอง ผู้จัดการ และกรรมการ)
- (ข) ผู้จัดหาบริการหรือสินค้าให้กับกิจการ (ไม่ว่าจะได้รับค่าจ้างหรือไม่ก็ตาม) รวมถึงพนักงานของบริษัทดังกล่าว (และรวมถึงผู้รับเหมา ที่ปรึกษา ผู้ให้บริการ และหุ้นส่วนทางธุรกิจทั้งในปัจจุบันและอดีต)
- (ค) บริษัทในเครือของบริษัท หรือญาติ หรืออยู่ในความอุปการะของรายการหนึ่งใด ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น (หรือของ คู่สมรส)

บุคลากร หมายถึง บุคคลทุกคน (ไม่ว่าจะได้รับอนุญาตหรือไม่ได้รับอนุญาตก็ตาม) ที่กระทำการในนามของบริษัท ในทุกระดับ รวมถึงเจ้าหน้าที่ กรรมการ พนักงานชั่วคราว ผู้รับจ้าง ที่ปรึกษา และพนักงานของบริษัทตามแต่ที่ถูก กำหนดโดย บริษัท

ผู้รับแจ้ง มีความหมายตามที่กำหนดไว้ในข้อ 6.2(ก)

เรื่องที่ต้องรายงาน มีความหมายตามที่กำหนดไว้ในข้อ 6.1

พระราชบัญญัติกัมพูชา หมายถึง พระราชบัญญัติการบริหารภายใน พ.ศ. 2496 (1953) (Cth)

3. นโยบายนี้ใช้กับใคร

- (ก) บริษัทกำหนดให้บุคลากรทุกคนปฏิบัติตามนโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชี และกฎหมาย และ ข้อบังคับของผู้แจ้งเบาะแสดังกล่าว ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อบังคับของผู้แจ้งเบาะแสดังกล่าว ที่เกี่ยวข้องรวมถึงข้อกำหนดได้พระราชบัญญัติบริษัท และพระราชบัญญัติกัมพูชา
- (ข) นโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชีใช้ใช้กับผู้แจ้งเรื่องที่ต้องรายงานทั้งหมด อย่างไรก็ตาม การแจ้งเรื่องใด ๆ เพิ่มเติม อาจอยู่ภายใต้การคุ้มครองภายใต้กฎหมายอื่น

4. ความรับผิดชอบในการปฏิบัติตามและการฝึกอบรม

- (ก) คณะกรรมการของบริษัทมีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารในภาพรวมของนโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชี ซึ่ง คณะกรรมการจะติดตามการดำเนินการตาม นโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชีและจะทบทวนความเหมาะสมและ ประสิทธิภาพของนโยบายอย่างต่อเนื่องระบบและขั้นตอนการควบคุมภายในจะได้รับการทบทวนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สร้างประสิทธิภาพในการลดความเสี่ยงมิให้เกิดการไม่ปฏิบัติตามนโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชี
- (ข) คณะกรรมการสามารถแต่งตั้งเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสซึ่งจะเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้
 1. ปกป้องผู้แจ้งเบาะแสและบังคับใช้ นโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชี
 2. ติดตามประสิทธิภาพของนโยบายที่เกี่ยวข้องและรายงานต่อคณะกรรมการตามลำดับ และ
 3. จัดให้มีการปฏิบัติตามการฝึกอบรมและ โปรแกรมของผู้แจ้งเบาะแส
- (ค) คณะกรรมการสามารถแต่งตั้งเจ้าหน้าที่สืบสวนผู้แจ้งเบาะแสซึ่งจะรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

กำหนดการที่ 10 – นโยบายผู้แจ้งเบาะแส

1. ตรวจสอบรายงานที่จัดทำขึ้นภายใต้ นโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชีและนโยบายผู้แจ้งเบาะแสนักธุรกิจใด ๆ ก็ตาม และ
 2. รายงานต่อคณะกรรมการ
- (ง) นอกเหนือจากคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสดแล้ว บริษัทในเครือแต่ละแห่งของบริษัท ที่อยู่นอกประเทศออสเตรเลียยังสามารถมอบหมายให้ผู้บริหารที่รับผิดชอบในการติดตามและนำนโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชีไปบังคับใช้อีกด้วย
- (จ) สำเนาของนโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชีจะได้รับการเผยแพร่บนเว็บไซต์และอินทราเน็ตของบริษัท และ ในรูปแบบอื่น ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ที่ต้องการนำนโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชีไปใช้งานได้อย่างสะดวก
- (ฉ) บุคลากรทุกคนจะต้องทำความเข้าใจและปฏิบัติตามนโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชี และจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรายงานที่ได้ถูกกำหนดไว้ในนโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชี ด้วยเหตุนี้ จึงมีการจัดการ ฝึกอบรมวิธีการปฏิบัติตามนโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชีอย่างสม่ำเสมอและเหมาะสมให้กับบุคลากรทุกคน(รวมถึงผู้รับแจ้งและผู้ที่เป็น ผู้สอบสวน และผู้ที่มีความรับผิดชอบเฉพาะภายใต้ นโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชี) เพื่อให้แน่ใจว่าทุกคนตระหนักถึงสิทธิและภาระผูกพันของตนภายใต้ นโยบายฉบับนี้และภายใต้กฎหมายผู้แจ้งเบาะแสบัญชีที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ทั้งนี้บุคลากรทุกคน ล้วนมีความรับผิดชอบในการอ่าน ทำความเข้าใจและปฏิบัติตามนโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชี

5. ผลจากการละเมิดนโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชี

- (ก) การละเมิดนโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชีอาจทำให้บุคลากรและบริษัทได้รับความเสียหาย ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัด เพียงการลงโทษทางอาญาและ/หรือทางแพ่ง ค่าปรับจำนวนมาก การสูญเสียในเชิงธุรกิจ และความเสียหายต่อชื่อเสียง
- (ข) การละเมิดนโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชีโดยบุคลากรจะถือเป็นการประพฤติมิชอบอย่างร้ายแรง ซึ่งนำไปสู่การลงโทษ ทางวินัย ซึ่งอาจรวมถึงการเลิกจ้างด้วย

6. นโยบายการแจ้งเบาะแส

6.1 เรื่องที่ต้องรายงาน

เราสนับสนุนให้บุคลากรพูดและรายงานเรื่องที่ต้องรายงานภายใต้ นโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชีต่อผู้รับแจ้งตามที่ระบุไว้ใน

ข้อ 6.2 (ก) เรื่องที่ต้องรายงานคืออะไร

เรื่องที่ต้องรายงานเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประพฤติ
อันมิชอบที่เกิดขึ้น หรืออันเป็นที่ต้องสงสัย หรือ
สถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมที่เกี่ยวข้องกับบริษัทหรือ
องค์กรที่เกี่ยวข้องหรือเจ้าหน้าที่หรือพนักงานของบริษัท
คุณต้องมีเหตุผลอันสมควรในการรายงานการกระทำ
ดังกล่าว แต่คุณควรพูดออกมา แม้ว่า คุณจะไม่แน่ใจว่ามี
บางสิ่งที่เป็นเรื่องที่ต้องรายงานหรือไม่ เรื่องที่ต้อง

รายงานอาจรวมถึงการละเมิดกฎหมาย หรือข้อมูลที่บ่งชี้
ถึงอันตรายต่อสาธารณะหรือระบบการเงินหรือไม่ก็ได้
ตัวอย่าง ของเรื่องที่ต้องรายงานรวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะ
การ กระทำนี้เท่านั้น

โดยทั่วไปแล้ว เรื่องที่ต้องรายงาน จะไม่รวมถึง การร้องทุกข์ที่เกี่ยวข้องกับงานส่วนตัวต่าง ๆ การร้องทุกข์ที่เกี่ยวข้องกับงานส่วนบุคคล คือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการจ้างงานในปัจจุบันหรือในอดีต และมีหรือมีแนวโน้มที่จะมีผลกระทบต่อ ผู้แจ้งเบาะแสเป็น

- (ก) ไม่ซื่อสัตย์ นี้อจล ทูจริตหรือเกี่ยวข้องกับ การคิดสินบน หรือกิจกรรมอื่นใดที่เป็นการละเมิด นโยบายต่อต้านการคิดสินบนและการทุจริตของบริษัท
- (ข) ผิดต่อกฎหมาย (เช่น การโจรกรรม การค้า หรือการใช้ยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย ความรุนแรง หรือขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงและความเสียหายทางอาญาต่อทรัพย์สิน) หรือเกี่ยวข้องกับการกระทำทางอาญา หรือการละเมิดกฎหมายหรือกฎระเบียบอื่น ๆ ตามที่พึงบังคับใช้
- (ค) ผิดจรรยาบรรณหรือฝ่าฝืนนโยบาย กฎบัตร หรือหลักจรรยาบรรณของบริษัท
- (ง) อาจเป็นอันตรายหรือสร้างความเสียหายต่อบริษัท พนักงาน หรือบุคคล เช่น การปฏิบัติงานที่ไม่ปลอดภัย ความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม หรือการสูญเสีย ทรัพยากรของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ
- (จ) อาจก่อให้เกิดความสูญเสียทางการเงิน หรือความเสียหายในทางใดทางหนึ่งต่อชื่อเสียง ของบริษัทหรือเป็นอันตรายต่อผลประโยชน์ของบริษัท
- (ฉ) เกี่ยวข้องกับการคุกคาม การเลือกปฏิบัติ การตกเป็นเหยื่อ หรือการกลั่นแกล้ง ที่เกิดขึ้นจริง หรือคุกคาม หรือการกระทำที่เป็นอันตรายประเภทอื่นใด (นอกเหนือจากการเปิดเผยที่เกี่ยวข้องกับความลับข้อใจที่เกี่ยวข้องกับงานส่วนบุคคลตามที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติบริษัท) หรือ
- (ช) ถือเป็นการละเมิดอำนาจ การส่วนตัว แต่ไม่มีผลกระทบ ที่สำคัญอื่นใดต่อบริษัท (หรือหน่วยงานอื่นใด) หรือไม่เกี่ยวข้องกับ การดำเนินการหรือการกระทำที่ถูกลกล่าวหาเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องรายงาน ตัวอย่างการร้องทุกข์ที่เกี่ยวข้องกับงานส่วนตัว ได้แก่
 - (ก) ความขัดแย้งระหว่างบุคคล ระหว่างผู้แจ้งข้อมูลและพนักงานคนอื่น และ
 - (ข) การตัดสินใจที่ไม่เกี่ยวข้องกับการละเมิดกฎหมาย สถานที่ทำงาน

กำหนดการที่ 10 – นโยบายผู้แจ้งเบาะแส

บุคลากรสามารถหารือ เกี่ยวกับข้อร้องทุกข์ที่เกี่ยวข้องกับงานส่วนบุคคลกับเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสได้นอกจากนั้นแล้ว บุคลากรอาจต้องการขอคำแนะนำทางกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิและการคุ้มครองของตนภายใต้กฎหมายการจ้างงาน และวิธีการแก้ไขข้อร้องทุกข์ที่เกี่ยวข้องกับงานส่วนบุคคล อย่างไรก็ตาม ในบางกรณี ข้อร้องทุกข์เหล่านี้ อาจเข้าข่ายได้รับการคุ้มครองทางกฎหมาย (ดูภาคผนวก 1)

6.2 การทำรายงาน

(ก) จะต้องส่งรายงานให้ใครบ้าง

บริษัทสนับสนุนให้จัดทำรายงานเรื่องที่ต้องรายงานไปยังผู้รับแจ้งดังต่อไปนี้ (ตามความเหมาะสมในสถานการณ์) (ผู้รับแจ้ง)

- (1) ต่อเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส
- (2) ต่อหัวหน้างาน ผู้จัดการอาวุโส หรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในบริษัท ที่ทำหรือมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่มีผลกระทบต่อธุรกิจทั้งหมดหรือบางส่วนที่สำคัญของบริษัท หรือผู้ที่มีความสามารถในการส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อ ฐานะทางการเงินของบริษัท
- (3) ต่อประธานคณะกรรมการตรวจสอบและความเสี่ยง
- (4) สมาชิกของคณะกรรมการ และ
- (5) เลขานุการบริษัท

บริษัทตระหนักดีว่าอาจมีปัญหาเรื่องความอ่อนไหว โดยที่ผู้แจ้งเบาะแสไม่สะดวกใจที่จะรายงานไปยังผู้รับแจ้งภายใน ในกรณีเช่นนี้ ผู้แจ้งเบาะแสอาจรู้สึกสบายใจที่จะเปิดเผยข้อมูล โดยไม่เปิดเผยตัวตนแก่ผู้รับภายนอก

ไม่ควรมีข้อใดก็ตามในนโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชีนี้ (รวมถึงการรายงานโดยไม่ระบุชื่อ) ที่จะเป็นการดำเนินการในทางใด ๆ อันเป็นการจำกัดบุคคลอื่นจากการรายงานเรื่องใด ๆ หรือให้ข้อมูลใด ๆ แก่หน่วยงานกำกับดูแล (เช่น ASIC, APRA, กรรมการ, ผู้ตรวจสอบบัญชีของบริษัท หรือสมาชิกของการตรวจสอบ ที่มงาน หน่วยงาน (เพื่อรับคำแนะนำหรือการรับรอง) หรือบุคคลอื่นใดตามกฎหมาย ข้อบังคับ หรือข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการแจ้งเบาะแสสามารถดูได้จากหน่วยงานกำกับดูแลดังกล่าว และโดยทั่วไปสามารถดาวน์โหลดได้บนเว็บไซต์ของบริษัทนั้น ๆ

(ข) รายงานแบบไม่เปิดเผยตัวตน

บริษัทยังตระหนักดีว่าการพูดอาจเป็นเรื่องยาก การรายงานสามารถทำได้โดยไม่ระบุชื่อหรือใช้นามแฝงในขณะที่ยังคงอยู่ภายใต้การคุ้มครอง ซึ่งผู้แจ้งเบาะแสจะสามารถปฏิเสธที่จะตอบคำถามที่อาจเป็นการเปิดเผยตัวตนของตนได้ แม้ว่าการ

กำหนดการที่ 10 – นโยบายผู้แจ้งเบาะแส

รายงานสามารถทำได้โดยไม่เปิดเผยตัวตน แต่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการตรวจสอบเรื่องนี้อย่างเหมาะสม และในการสื่อสารกับผู้แจ้งเบาะแสเกี่ยวกับรายงาน หนึ่งผู้แจ้งเบาะแสที่ไม่เปิดเผยตัวตนควรพยายามรักษาการสื่อสารแบบสองทางให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

รายงานแบบไม่เปิดเผยตัวตนสามารถทำได้โดยการส่งอีเมลแบบไม่ระบุชื่อ โดยใช้ที่อยู่อีเมลชั่วคราวหรืออีเมลสำรองที่มีให้จากอินเทอร์เน็ต

(ค) ข้อมูลที่ต้องเขียนลงในรายงาน

ควรใส่ข้อมูลต่าง ๆ ลงในรายงานให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ รวมถึงรายละเอียดของเรื่องที่ต้องรายงาน บุคคลที่เกี่ยวข้อง วันที่ สถานที่ และคิดว่าอาจมีหลักฐานเพิ่มเติมหรือไม่

ผู้แจ้งเบาะแสจะต้องมีเหตุผลอันสมควรที่จะเชื่อว่าข้อมูลที่เปิดเผยนั้นเป็นความจริง (ซึ่งจะขึ้นอยู่กับความสมเหตุสมผลตามวัตถุประสงค์ของเหตุผลที่ผู้แจ้งเบาะแสสงสัย) ทั้งนี้ผู้แจ้งเบาะแสจะไม่ถูกลงโทษและอาจยังคงมีสิทธิ์ได้รับความคุ้มครอง หากข้อมูลดังกล่าวกลับกลายเป็นข้อมูลที่ไม่ถูกต้องหากมีเหตุอันสมควรเชื่อได้เช่นนั้น อย่างไรก็ตาม การรายงานที่เป็นเท็จโดยเจตนาจะไม่เข้าข่ายได้รับความคุ้มครองภายใต้ นโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชี และจะถือเป็นเรื่องร้ายแรงและอาจต้องถูกลงโทษทางวินัย

(ง) คำถาม

บุคลากรผู้ซึ่งที่ไม่แน่ใจถึงการทำงานของนโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชี สิ่งที่ครอบคลุมอยู่ในนโยบายผู้แจ้งเบาะแส หรือวิธีการจัดการการเปิดเผยข้อมูล ควรพูดคุยกับเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสหรือเลขานุการบริษัทก่อนเป็นอันดับแรก

6.3 การตรวจสอบรายงาน

(ก) ใครจะเป็นผู้สอบสวน

อาจมีการแต่งตั้งผู้ตรวจสอบที่เหมาะสม (หรือผู้ตรวจสอบ) เพื่อสอบสวนรายงานใด ๆ ที่จัดทำขึ้นภายใต้ นโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชี ทั้งนี้ผู้ตรวจสอบจะเป็นอิสระจากผู้แจ้งเบาะแสและบุคคลที่อยู่ภายใต้การเปิดเผยข้อมูลและแผนกหรือหน่วยธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ผู้ตรวจสอบที่อาจได้รับการแต่งตั้ง ได้แก่

- (1) เจ้าหน้าที่สืบสวนผู้แจ้งเบาะแส
- (2) เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส
- (3) หัวหน้างาน ผู้จัดการอาวุโส หรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในบริษัท ที่ทำหรือมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่มีผลกระทบต่อธุรกิจของบริษัททั้งหมดหรือบางส่วนที่สำคัญ หรือผู้ที่มีความสามารถในการส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อธุรกิจของบริษัท สถานะทางการเงิน
- (4) ประธานคณะกรรมการตรวจสอบและบริหารความเสี่ยง
- (5) สมาชิกคนใดคนหนึ่งคณะกรรมการ
- (6) เลขานุการบริษัท หรือ

กำหนดการที่ 10 – นโยบายผู้แจ้งเบาะแส

(7) ที่ปรึกษาอิสระ

ในกรณีที่เรื่องที่ต้องรายงานนั้นเกี่ยวข้องกับกรรมการผู้จัดการ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส เจ้าหน้าที่สืบสวนผู้แจ้งเบาะแส หรือกรรมการของบริษัท เรื่องดังกล่าวจะถูกส่งต่อไปยังประธานคณะกรรมการ ตรวจสอบและความเสี่ยง ที่ปรึกษาทั่วไปของบริษัท หรืออื่นๆ บุคคลที่เหมาะสมต่อไป

(ข) ในการสอบสวนจะมีการดำเนินการอย่างไรบ้าง

เรื่องใดๆ ที่ได้มีการรายงานภายใต้นโยบายผู้แจ้งเบาะแสนี้จะได้รับการพิจารณา และจะมีการพิจารณาว่าการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะอยู่ภายใต้ขอบเขตของนโยบายผู้แจ้งเบาะแสนี้หรือไม่ ซึ่งหากเป็นเช่นนั้น เรื่องดังกล่าวจะได้รับการตรวจสอบโดยเร็วที่สุดหลังจากมีการรายงานเรื่องดังกล่าวแล้ว โดยที่กระบวนการสอบสวนจะดำเนินการในลักษณะที่ละเอียดถี่ถ้วน ยุติธรรม เป็นกลาง และเป็นอิสระ (โดยยังคงรักษาความลับ) และจะขึ้นอยู่กับลักษณะที่ชัดเจนของการดำเนินการที่กำลังสอบสวน ทั้งนี้จะใช้ความระมัดระวังและความรวดเร็วอย่างเหมาะสม และข้อมูลที่ได้มีการรายงานจะได้รับการตรวจสอบ และมีการสัมภาษณ์บุคลากรที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสืบสวน โดยบริษัทอาจขอคำแนะนำโดยอิสระตามความจำเป็นอีกด้วย

อาจมีการขอข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้แจ้งเบาะแส อีกทั้งยังอาจมีการแจ้งความลับหน้าให้ทราบเป็นประจำและอย่างเหมาะสมตามแต่สถานการณ์ และจะได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับผลลัพธ์ใด ๆ จากการสอบสวน (โดยขึ้นอยู่กับพิจารณาความเป็นส่วนตัวและการรักษาความลับ) โดยจะมีการแจ้งการปรับปรุงหรือผลลัพธ์ใด ๆ ด้วยวิธีการที่สมเหตุสมผล

รายงานแบบไม่เปิดเผยตัวตนจะได้รับการตรวจสอบตามข้อมูลที่ให้ไว้ และอาจถูกจำกัดหากผู้แจ้งเบาะแสปฏิเสธหรือขอให้รายละเอียดในการติดต่อ

เมื่อการสอบสวนสิ้นสุดลง เจ้าหน้าที่สืบสวนที่เกี่ยวข้องจะรายงานสิ่งที่ค้นพบไปยังบุคคลที่เหมาะสมซึ่งจะเป็นผู้พิจารณามาตรการที่เหมาะสมต่อไป ซึ่งอาจรวมถึงการแก้ไขการกระทำที่ไม่สามารถยอมรับได้ และการดำเนินการใดๆ ที่จำเป็นเพื่อป้องกันการเกิดพฤติกรรมแบบเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันในอนาคต ตลอดจนการลงโทษทางวินัยหากจำเป็น ข้อมูลระบุตัวตนของผู้แจ้งเบาะแสจะถูกแก้ไขจากรายงานการสอบสวนที่เป็นลายลักษณ์อักษรใดๆ เว้นแต่ผู้แจ้งเบาะแสจะยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลประจำตัวของตน

ผู้แจ้งเบาะแสอาจยื่นเรื่องร้องเรียนต่อหน่วยงานกำกับดูแลได้ ในกรณีที่ไม่พอใจกับผลการสอบสวน หรือหากเห็นว่านโยบายผู้แจ้งเบาะแสนี้ไม่ได้รับการปฏิบัติตามอย่างเพียงพอ

6.4 การสนับสนุนและการคุ้มครอง

(ก) การคุ้มครองตัวตน (การรักษาความลับ) สำหรับผู้แจ้งเบาะแส

ข้อมูลประจำตัวและข้อมูลที่มีแนวโน้มที่จะนำไปสู่การระบุถึงตัวตนของผู้แจ้งเบาะแสจะถูกเก็บเป็นความลับ อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลสามารถทำได้ในกรณีดังนี้

กำหนดการที่ 10 – นโยบายผู้แจ้งเบาะแส

- (1) หากผู้แจ้งเบาะแสมินยอม
- (2) ถึง ASIC APRA , กรรมการ หรือสมาชิกของ AFP
- (3) ให้กับนายความเพื่อวัตถุประสงค์ในการรับคำแนะนำทางกฎหมายหรือการเป็นตัวแทน หรือ
- (4) หากการเปิดเผยข้อมูลได้รับอนุญาตหรือกำหนดโดยกฎหมาย

ในระหว่างการสอบสวน บริษัทจะดำเนินการตามขั้นตอนที่เหมาะสมเพื่อลดความเสี่ยงในการเปิดเผยข้อมูลที่อาจสามารถระบุถึงตัวผู้แจ้งเบาะแสได้ (รวมถึงการปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลทั้งหมดหรือการอ้างอิงถึงผู้แจ้งเบาะแส การจำกัดจำนวนบุคคลที่เกี่ยวข้องในการจัดการและตรวจสอบการเปิดเผยและ สร้างความมั่นใจในการสื่อสารทางอีเมลที่ปลอดภัยและเป็นความลับที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน) อย่างไรก็ตาม ควรตระหนักไว้ว่าในทางปฏิบัติ ผู้คนอาจสามารถคาดเดาถึงตัวตนของผู้แจ้งเบาะแสได้ หากผู้แจ้งเบาะแสได้กล่าวถึงความตั้งใจที่จะเปิดเผยข้อมูล ซึ่งผู้แจ้งเบาะแสจะเป็นหนึ่งในคนจำนวนน้อยมากที่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ หรือการเปิดเผยเกี่ยวข้องกับข้อมูลที่ผู้แจ้งเบาะแสเคยได้รับการบอกกล่าวไว้เป็นการส่วนตัว และเป็นความลับมาก่อน

การเปิดเผยโดยไม่ได้รับอนุญาตในเรื่อง

- (1) ตัวตนของผู้แจ้งเบาะแสที่ได้จัดทำรายงานเรื่องที่ต้องรายงาน หรือ
- (2) ข้อมูลที่สามารถอนุมานถึงตัวตนของผู้แจ้งเบาะแสได้ ซึ่งอาจเป็นความผิดตามกฎหมายของประเทศออสเตรเลีย โดยจะถือเป็นเรื่องทางวินัยและจะได้รับการจัดการตามขั้นตอนทางวินัยของบริษัท

ผู้แจ้งเบาะแสมารถยื่นเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการละเมิดการรักษาความลับกับบริษัทหรือหน่วยงานกำกับดูแลได้

(ข) การป้องกันผู้แจ้งเบาะแสมิให้เกิดความเสียหาย

ผู้แจ้งเบาะแสที่ได้แจ้งรายงานภายใต้ นโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชีจะไม่ได้รับความเสียหายใด ๆ (ไม่ว่าจะเกิดขึ้นจริงหรือถูกคุกคามก็ตาม) ซึ่งตัวอย่างของความเสียหายที่เกิดขึ้นจริงหรือที่เป็นการคุกคาม ได้แก่

- (1) การคุกคาม การข่มขู่ การตกเป็นเหยื่อ อกติ หรือการเลือกปฏิบัติ
- (2) การเลิกจ้างพนักงานหรือการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งหรือหน้าที่ของพนักงาน
- (3) การก่อให้เกิดอันตรายหรือการบาดเจ็บทางร่างกายหรือจิตใจ หรือ
- (4) ความเสียหายต่อทรัพย์สิน ชื่อเสียง ธุรกิจ หรือฐานะทางการเงินของบุคคล หรือความเสียหายอื่นใด

การกระทำบางประการจะไม่ถือเป็นการกระทำที่เป็นอันตราย ตัวอย่างเช่น

- (1) การดำเนินการด้านการบริหารที่สมเหตุสมผลเพื่อวัตถุประสงค์ในการปกป้องผู้แจ้งเบาะแสจากความเสียหาย (เช่น การย้ายผู้แจ้งเบาะแสที่ทำการเปิดเผยเกี่ยวกับพื้นที่ทำงาน ไปยังพื้นที่อื่นในทันทีเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหาย) และ
- (2) การจัดการประสิทธิภาพการทำงานที่ไม่น่าพอใจของผู้แจ้งเบาะแส หากการกระทำนั้นสอดคล้องกับกรอบการจัดการประสิทธิภาพของบริษัท

กำหนดการที่ 10 – นโยบายผู้แจ้งเบาะแส

บริษัทจะดำเนินการทุกขั้นตอนเพื่อปกป้องผู้แจ้งเบาะแสจากการปฏิบัติที่เป็นอันตรายทุกรูปแบบ และอาจตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้มีการดำเนินการประเมินความเสี่ยงเพื่อกำหนดความเสี่ยงของความเสียหายแล้ว

ใครก็ตามที่ตอบโต้บุคคลที่รายงานการละเมิดที่อาจเกิดขึ้นอาจถูกลงโทษทางวินัยโดยบริษัท หรือได้รับโทษตามกฎหมายบริษัท กฎหมายภาษีอากร หรือกฎหมายอื่น ๆ ของประเทศออสเตรเลีย

ผู้ใดก็ตามที่ตกอยู่ภายใต้ความเสียหายอันเป็นผลมาจากการรายงานภายใต้ นโยบายผู้แจ้งเบาะแสนี้ควรรายงานตามข้อ 6.2

ผู้แจ้งเบาะแส (หรือพนักงานหรือบุคคลอื่นใด) สามารถเรียกร้องค่าชดเชยหรือการเยียวยาอื่น ๆ โดยยื่นเรื่องผ่านทางศาลได้ในกรณีที่

- (1) พวกเขาประสบความสูญเสีย ความเสียหาย หรือการบาดเจ็บอันเนื่องมาจากการเปิดเผย และ
- (2) บริษัทล้มเหลวในการป้องกันบุคคลไม่ให้ก่อให้เกิดความเสียหาย

ผู้แจ้งเบาะแสยังสามารถขอคำแนะนำทางกฎหมายอย่างอิสระหรือติดต่อหน่วยงานกำกับดูแลหากเชื่อว่าตนได้รับความเสียหายได้

(ค) การคุ้มครองอื่น ๆ ที่มีให้กับผู้แจ้งเบาะแส

บริษัทจะมอบความคุ้มครองเพิ่มเติม โดยขึ้นอยู่กับเรื่องที่ต้องรายงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งความคุ้มครองอาจรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง

- (1) การติดตามและจัดการกับพฤติกรรมของพนักงานคนอื่น ๆ
- (2) เสนอการช่วยเหลือ (รวมถึงการให้คำปรึกษาหรือบริการทางวิชาชีพหรือกฎหมายอื่น ๆ
- (3) การใช้กลยุทธ์เพื่อช่วยลดและจัดการกับความเครียด ผลกระทบด้านเวลาหรือประสิทธิภาพการทำงาน หรือความท้าทายอื่น ๆ ที่เกิดจากการเปิดเผยหรือการสืบสวน
- (4) ในกรณีที่เป็นไปได้ การย้ายพนักงานไปยังกลุ่มหรือสำนักงานอื่น หรือไปยังหน้าทำงานอื่น หรือการปรับเปลี่ยนสถานที่ทำงานของพนักงาน หรือวิธีการปฏิบัติหน้าที่
- (5) เสนอการลาพักงานหรือการจัดการสถานที่ทำงานที่ยืดหยุ่นในระหว่างการสอบสวน หรือ
- (6) การแก้ไขความเสียหายใด ๆ ที่ได้รับผลกระทบ

นอกเหนือจากนี้ พนักงานทั้งในปัจจุบันและอดีตยังสามารถขอรับการช่วยเหลือเพิ่มเติมจากเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสได้หากจำเป็น

แม้ว่าบริษัทจะพยายามให้ความช่วยเหลือผู้แจ้งเบาะแสข้อมูลทุกคน ทว่าบริษัทจะไม่สามารถให้การช่วยเหลือในทางปฏิบัติแบบเดียวกันแก่ผู้แจ้งเบาะแสแต่ละรายได้ ดังนั้นกระบวนการในนโยบายผู้แจ้งเบาะแสนี้จะได้รับการปรับเปลี่ยนและนำไปใช้ตามขอบเขตที่เป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผล

กำหนดการที่ 10 – นโยบายผู้แจ้งเบาะแส

(ง) การปฏิบัติต่อผู้ที่ถูกอ้างถึงในการแจ้งเบาะแสดังอย่างยุติธรรม

บริษัทจะรับรองการปฏิบัติที่เป็นธรรมต่อเจ้าหน้าที่และลูกจ้างของบริษัทที่ถูกอ้างถึงในการแจ้งเบาะแสดังใด ๆ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลใด ๆ การแจ้งเบาะแสดังจะได้รับจัดการอย่างเป็นความลับ และจะได้รับการประเมินและอาจอยู่ภายใต้การสอบสวน หากจำเป็นต้องมีการสอบสวนก็จะเป็นการดำเนินการอย่างเป็นกลาง ยุติธรรม และเป็นอิสระ โดยที่พนักงานดังกล่าวจะได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องของการแจ้งเบาะแสดังในเวลาที่เหมาะสมและตามที่กฎหมายกำหนด และจะได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับผลการสอบสวน ทั้งนี้พนักงานที่อยู่ภายใต้การแจ้งเบาะแสดังสามารถติดต่อฝ่ายบริการสนับสนุนของบริษัทได้

แม้ว่าจะไม่ใช่ความรับผิดชอบของผู้แจ้งเบาะแสดังในการพิสูจน์ข้อกล่าวหาที่เป็นหัวข้อของการแจ้งเบาะแสดังนั้น ทว่าข้อกล่าวหาที่ไม่มีข้อมูลสนับสนุนไม่น่าจะมี "เหตุอันควรสงสัย" ซึ่งผู้แจ้งเบาะแสดังจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าข้อมูลที่รายงานนั้นเป็นความจริงอย่างดีที่สุด และการเปิดเผยนั้น ไม่ได้เป็นการกระทำด้วยเหตุผลที่เป็นอันตรายหรือก่อกวน การรายงานที่เป็นเท็จโดยจงใจอาจส่งผลร้ายแรงต่อชื่อเสียงของบริษัทและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูล ทั้งนี้เพื่อความชัดเจน การรายงานข้อมูลที่เป็นเท็จไม่รวมถึงสถานการณ์ที่ผู้แจ้งเบาะแสดังรายงานข้อมูลโดยสุจริตและเชื่อว่าเป็นความจริง แต่ได้รับการตัดสินในภายหลังว่าไม่มีมูลอันเป็นผลมาจากการสอบสวนที่ดำเนินการโดยองค์กร

การรายงานข้อมูลที่เป็นเท็จโดยเจตนาจะไม่ได้รับการคุ้มครองภายใต้นโยบายฉบับนี้ และมีแนวโน้มที่จะถือเป็นการละเมิดหลักจรรยาบรรณในตารางที่ 2 ของแผนการกำกับดูแลกิจการ

(จ) ไฟล์และบันทึก

บริษัทจะตรวจสอบให้แน่ใจว่าบันทึกใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรายงานใด ๆ ที่ได้ถูกจัดทำขึ้นภายใต้ นโยบายผู้แจ้งเบาะแสดังฉบับนี้ จะถูกจัดเก็บไว้อย่างปลอดภัยและเข้าถึงได้โดยบุคลากรที่ได้รับอนุญาตที่เกี่ยวข้องโดยตรงในการจัดการและตรวจสอบรายงานเท่านั้น ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในการจัดการและสืบสวนตามรายงานจะได้รับการแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับข้อกำหนดในการรักษาความลับ รวมถึงการเปิดเผยตัวตนของผู้แจ้งเบาะแสดังโดยไม่ได้รับอนุญาตอาจเป็นความผิดทางอาญา

(ฉ) การคุ้มครองทางกฎหมายพิเศษภายใต้พระราชบัญญัติบริษัทและพระราชบัญญัติภาษีอากร

แม้ว่านโยบายผู้แจ้งเบาะแสดังฉบับนี้จะเกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลภายใน แต่ก็มี การคุ้มครองทางกฎหมายเพิ่มเติมสำหรับผู้แจ้งเบาะแสดังบางรายภายใต้พระราชบัญญัติบริษัทและพระราชบัญญัติภาษีอากร ครอบคลุมถึงการเปิดเผยนั้นเกี่ยวกับ "เรื่องที่สามารถเปิดเผยได้" หรือ "เรื่องภาษีอากร" นั้นเป็นไปตามกฎหมายและเงื่อนไขต่าง ๆ ที่กำหนดเอาไว้ ซึ่งข้อเหล่านี้ได้ถูกสรุปเอาไว้ในภาคผนวก 1 และ 2 ตามลำดับ ทั้งนี้การแจ้งเบาะแสดังที่ไม่เกี่ยวกับ "เรื่องที่สามารถเปิดเผยได้" หรือ "เรื่องภาษีอากร" จะไม่เข้าเกณฑ์ได้รับความคุ้มครองภายใต้กฎหมายบริษัทหรือกฎหมายภาษีอากร สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม โปรดอ่านข้อมูลใน เว็บไซต์ ASIC และเว็บไซต์ ATO

7. การติดตามและประเมิน

กำหนดการที่ 10 – นโยบายผู้แจ้งเบาะแส

(ก) เหตุการณ์สำคัญที่รายงานภายใต้ นโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชีนี้จะถูกรายงานต่อคณะกรรมการหรือ คณะกรรมการของคณะกรรมการ

(ข) คณะกรรมการร่วมกับเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสจะติดตามเนื้อหา ความมีประสิทธิภาพ และการ ดำเนินการตามนโยบายผู้แจ้งเบาะแสบัญชีเป็นประจำ โดยอาจมีการตรวจสอบโดยอิสระเป็นครั้งคราว ข้อค้นพบ การปรับปรุง หรือการปรับปรุงใดๆ ที่ระบุจะได้รับการแก้ไข โดยเร็วที่สุดและเผยแพร่ไปยังเจ้าหน้าที่และ พนักงานทุกคน

(ค) เจ้าหน้าที่และพนักงานจะได้รับเชิญให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายผู้แจ้งเบาะแสนี้และเสนอแนะ แนวทางในการปรับปรุง ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และคำถามควรส่งถึงคณะกรรมการ

กำหนดการที่ 10 – นโยบายผู้แจ้งเบาะแส

ภาคผนวก 1 – สรุปการคุ้มครองภายใต้พระราชบัญญัติบริษัท

พระราชบัญญัติบริษัทได้กำหนดการเปิดเผยข้อมูลที่ได้รับการคุ้มครองภายใต้พระราชบัญญัติบริษัทในกรณีโดยตรงตามเงื่อนไขในข้อที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการคุ้มครองการเปิดเผยที่ได้รับการคุ้มครอง บทสรุปของการคุ้มครองดังกล่าว (ณ วันที่ของนโยบายนี้) ได้ถูกระบุไว้ด้านล่างต่อไปนี้ แต่ยังคงควรทำความเข้าใจถึงพระราชบัญญัติบริษัทเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับเงื่อนไขและการคุ้มครองที่มีอยู่และคำจำกัดความที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังสามารถเข้าเว็บไซต์ของ ASIC เพื่ออ่านข้อมูลเพิ่มเติมได้

1. การเปิดเผยที่อยู่ภายใต้ความคุ้มครอง

การเปิดเผยข้อมูลจะอยู่ภายใต้ความคุ้มครองหาก

(ก) ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้แจ้งเบาะแสมที่มีสิทธิโดยชอบ ซึ่งเป็นบุคคลที่เป็นหรือเคยเป็นอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (1) เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของบริษัท (เช่น พนักงานทั้งในปัจจุบันและอดีตที่เป็นพนักงานประจำ งานนอกเวลา ระยะเวลาประจำหรือชั่วคราว ผู้ฝึกงาน ผู้ปฏิบัติงานที่สอง ผู้จัดการ และกรรมการ)
- (2) บุคคลที่เป็นผู้จัดหาซึ่งบริการหรือสินค้าให้กับบริษัท (ไม่ว่าจะได้รับค่าจ้างหรือไม่ได้รับค่าจ้างก็ตาม) หรือพนักงานของบุคคลที่จัดหาสินค้าหรือบริการให้กับบริษัท (เช่น ผู้รับเหมาทั้งในปัจจุบันและอดีต ที่ปรึกษา ผู้ให้บริการ และหุ้นส่วนทางธุรกิจ)
- (3) บริษัทในเครือของบริษัท
- (4) ญาติ ผู้อยู่ในอุปการะ หรืออยู่ภายใต้การดูแลของกลุ่มสมรสของบุคคลใด ๆ ที่อ้างถึงใน (1) ถึง (3) ข้างต้น หรือ
- (5) บุคคลใด ๆ ที่ได้รับการกำหนดไว้ภายใต้พระราชบัญญัติบริษัท

(ข) และการเปิดเผยข้อมูลเป็นการส่งข้อมูลไปยัง

- (1) ASIC, APRA หรือหน่วยงานในเครือจากรูปที่กำหนด หรือ
- (2) ผู้รับแจ้งที่มีสิทธิหน้าที่ อันได้แก่
 - (ก) เจ้าหน้าที่หรือผู้จัดการอาวุโสของบริษัทหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของบริษัท
 - (ข) ผู้ตรวจสอบบัญชี (หรือสมาชิกของคณะกรรมการตรวจสอบ) ของบริษัทหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของบริษัท
 - (ค) นักคณิตศาสตร์ประกันภัยของบริษัทหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของบริษัท

กำหนดการที่ 10 – นโยบายผู้แจ้งเบาะแส

(ง) บุคคลที่ได้รับอนุญาตจากบริษัทให้รับแจ้งการเปิดเผยข้อมูลที่มีคุณสมบัติได้รับการคุ้มครองภายใต้พระราชบัญญัติบริษัท

(จ) ใครก็ตามที่ถูกกำหนดภายใต้ข้อบังคับให้เป็นผู้รับแจ้งผู้มีสิทธิอันชอบธรรม หรือ

(3) ผู้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายเพื่อวัตถุประสงค์ในการรับคำแนะนำทางกฎหมายหรือการรับรองทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติของผู้แจ้งเบาะแสในพระราชบัญญัติบริษัท (แม้ในกรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพกฎหมายดังกล่าวสรุปว่าการเปิดเผยข้อมูลไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องเปิดเผยได้ภายใต้พระราชบัญญัติบริษัท)

(ค) และการเปิดเผยข้อมูลอันเกี่ยวข้องกับเรื่องเปิดเผยได้ โดยที่ผู้แจ้งเบาะแสมิเหตุผลอันสมควรที่จะสงสัยว่าข้อมูลดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการประพฤติมิชอบ หรือสถานการณ์หรือสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมที่เกี่ยวข้องกับบริษัทหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องของบริษัท ซึ่งรวมถึงข้อสงสัยใดๆ ที่บริษัทหรือบริษัทในเครือ หรือเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของบริษัทหรือบริษัทในเครือได้มีส่วนร่วมในการกระทำที่

(1) ถือว่าเป็นความผิดหรือเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติของพระราชบัญญัติบริษัท, พระราชบัญญัติคณะกรรมการการลงทุนด้านหลักทรัพย์ของออสเตรเลีย พ.ศ. 2544, พระราชบัญญัติการธนาคาร พ.ศ. 1959, พระราชบัญญัติภาคการเงิน (การเก็บรวบรวมข้อมูล) ประจำปี 2001, พระราชบัญญัติประกันภัยปี 1973, พระราชบัญญัติการประกันชีวิต พ.ศ. 2538, พระราชบัญญัติคุ้มครองสินเชื่อบริโภคแห่งชาติ พ.ศ. 2552, พระราชบัญญัติอุตสาหกรรมเงินบำนาญ (การกำกับดูแล) พ.ศ. 2536 หรือตราสารที่จัดทำขึ้นภายใต้พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว หรือ

(2) ถือว่าเป็นความผิดต่อกฎหมายอื่นใดของเครือจักรภพออสเตรเลียที่มีโทษจำคุกเป็นระยะเวลา 12 เดือนขึ้นไป หรือ

(3) แสดงถึงอันตรายต่อสาธารณะหรือระบบการเงิน หรือ

(4) ถูกกำหนดโดยข้อบังคับ

(หมายเหตุ คำว่า "การประพฤติมิชอบ" ได้ถูกกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติบริษัท โดยให้หมายรวมถึงการฉ้อโกง ความประมาทเลินเล่อ การผิดนัด การละเมิดความไว้วางใจ และการฝ่าฝืนการปฏิบัติหน้าที่)

(ง) การเปิดเผยเพื่อสาธารณประโยชน์และในกรณีฉุกเฉิน

การเปิดเผยข้อมูลในกรณีฉุกเฉินหรือเพื่อสาธารณประโยชน์ (ตามที่กำหนดไว้ภายใต้พระราชบัญญัติบริษัท) จะอยู่ภายใต้การคุ้มครองเช่นกัน หากเปิดเผยต่อบริษัทหรือสมาชิกรัฐสภา (ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติบริษัท) ในกรณีร้ายแรง (ไม่รวมเรื่องภายใน) ในสถานการณ์ที่ผ่านไปอย่างน้อย 90 วันนับตั้งแต่ได้มีการเปิดเผยข้อมูลตามที่ได้รับการคุ้มครองก่อนหน้านี้กับ ASIC, APRA หรือหน่วยงานในเครือจักรภพอื่น ๆ แล้ว โดยไม่มีการดำเนินการตามขั้นตอนที่สมเหตุสมผลเพื่อจัดการกับการประพฤติมิชอบ หรืออันอาจเกิดอันตรายร้ายแรงและอันพึงกลัวจะเกิดขึ้นต่อสุขภาพหรือความปลอดภัยของบุคคลใดก็ตาม ควรรับทราบว่าก่อนที่จะมีการเปิดเผยข้อมูลเพื่อประโยชน์สาธารณะดังกล่าวนี้ ผู้แจ้งเบาะแสจะต้องแจ้ง

กำหนดการที่ 10 – นโยบายผู้แจ้งเบาะแส

เรื่องเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังหน่วยงานกำกับดูแลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกาศดังกล่าวจะต้องมีข้อมูลที่เพียงพอเพื่อเป็นการระบุนการเปิดเผยข้อมูลในครั้งก่อนหน้า และต้องมีการระบุว่าผู้แจ้งเบาะแสนั้นมีความประสงค์ที่จะเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะในกรณีที่ไม่ได้มีการดำเนินการตามขั้นตอนอย่างเหมาะสม

ผู้แจ้งเบาะแสควรติดต่อเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสของบริษัทหรือที่ปรึกษากฎหมายอิสระเพื่อทำความเข้าใจกับหลักเกณฑ์ในการเปิดเผยข้อมูลในกรณีฉุกเฉินหรือเพื่อสาธารณประโยชน์ที่มีคุณสมบัติได้รับความคุ้มครอง

(จ) การร้องทุกข์ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานส่วนบุคคล

การร้องทุกข์ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานส่วนบุคคล (ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติบริษัท) จะไม่อยู่ภายใต้การคุ้มครองในขอบเขตที่ข้อมูลที่ได้ถูกเปิดเผยนั้นไม่เกี่ยวข้องกับการฝ่าฝืนหรือข้อกล่าวหาว่าฝ่าฝืนข้อห้ามในการตกเป็นเหยื่อภายใต้พระราชบัญญัติบริษัทที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายที่เกิดกับผู้แจ้งเบาะแสหรือภัยคุกคามที่ต่อผู้แจ้งเบาะแส

อย่างไรก็ตาม การร้องทุกข์ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานส่วนบุคคลจะยังคงมีสิทธิ์ได้รับความคุ้มครองหาก

(1) มีข้อมูลเกี่ยวกับการประพฤติมิชอบ หรือข้อมูลเกี่ยวกับการประพฤติมิชอบรวมถึงหรือแนบมาพร้อมกับข้อร้องทุกข์ที่เกี่ยวข้องกับงานส่วนบุคคล (รายงานแบบผสม)

(2) บริษัทได้ฝ่าฝืนการจ้างงานหรือกฎหมายอื่น ๆ ที่มีโทษจำคุกเป็นระยะเวลา 12 เดือนขึ้นไป หรือได้มีส่วนร่วมในพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสาธารณะ หรือการเปิดเผยเกี่ยวข้องกับข้อมูลที่ชี้ให้เห็นถึงการประพฤติมิชอบนอกเหนือจากสถานการณ์ส่วนบุคคลของผู้แจ้งเบาะแส

(3) ผู้แจ้งเบาะแสต้องทนทุกข์หรือถูกคุกคามจากความเสียหายที่มาจากเปิดเผยข้อมูล หรือ

(4) ผู้แจ้งเบาะแสขอคำแนะนำทางกฎหมายหรือตัวแทนทางกฎหมายในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของการคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสภายใต้พระราชบัญญัติบริษัท

2. การคุ้มครองที่มีให้

(ก) การเปิดเผยข้อมูลที่ได้รับการคุ้มครองจะได้รับความคุ้มครองภายใต้พระราชบัญญัติบริษัทดังต่อไปนี้

การเปิดเผยข้อมูลที่ได้รับการคุ้มครองที่ไม่สามารถดำเนินการใด ๆ ได้

(1) ผู้แจ้งเบาะแสจะไม่ต้องรับผิดทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางปกครอง (รวมถึงการลงโทษทางวินัย) ในการเปิดเผยข้อมูล และ

(2) ไม่มีการบังคับใช้สัญญาหรือการเสียหายอื่นใด และไม่สามารถใช้สิทธิ์ตามสัญญาหรือสิทธิอื่นใดกับผู้แจ้งเบาะแสบนพื้นฐานของการเปิดเผย และ

กำหนดการที่ 10 – นโยบายผู้แจ้งเบาะแส

(3) หากการเปิดเผยข้อมูลเข้าเกณฑ์การคุ้มครองภายใต้พระราชบัญญัติบริษัท (รวมถึงผลประโยชน์สาธารณะและการเปิดเผยข้อมูลในกรณีฉุกเฉิน) ข้อมูลดังกล่าวจะไม่ถือเป็นหลักฐานในการดำเนินคดีกับผู้แจ้งเบาะแสในการดำเนินคดีอาญาเพื่อกำหนดบทลงโทษ นอกเหนือจากการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับความเท็จของข้อมูล

การป้องกันมิให้ตกเป็นเหยื่อ

ผู้ใดก็ตามที่เป็นเหตุหรือเชื่อว่าจะก่อให้เกิดความเสียหาย (ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติบริษัท) แก่ผู้แจ้งเบาะแสหรือบุคคลอื่นที่เชื่อว่าหรือต้องสงสัยว่ามีการรายงานหรืออาจถูกจัดทำขึ้น ข้อเสนอที่จะหรืออาจจัดทำขึ้น อาจมีความผิด และอาจต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายหรืออยู่ภายใต้คำสั่งศาล ตัวอย่างคำสั่งศาลที่มีโอกาสได้รับรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง

- (1) กำหนดให้ต้องชดเชยความสูญเสียหรือความเสียหาย
- (2) คำสั่งเพื่อป้องกัน หยุดยั้ง หรือแก้ไขผลกระทบของการกระทำที่เป็นอันตราย
- (3) คำสั่งที่ต้องมีการขอภัยสำหรับการกระทำที่เป็นอันตราย
- (4) ในกรณีที่การกระทำที่เป็นอันตรายทั้งหมดหรือบางส่วนนั้นส่งผลให้ลูกจ้างถูกเลิกจ้าง ให้เป็นการกลับเข้ารับตำแหน่งเดิม และ
- (5) คำสั่งอื่นใดที่ศาลเห็นสมควร

การระบุข้อมูลที่จะไม่มีการเปิดเผย

ขึ้นอยู่กับกฎหมายที่ใช้บังคับ

- (1) ไม่สามารถเปิดเผยตัวตนของผู้แจ้งเบาะแสต่อศาลหรือศาลได้ยกเว้นในกรณีที่เห็นว่าเห็นควร และ
- (2) บุคคลที่ได้รับรายงานจะเป็นผู้กระทำความผิดเสียเองหากตนเปิดเผยเนื้อหาของรายงานหรือตัวตนของผู้แจ้งเบาะแส โดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้แจ้งเบาะแสให้กับใครก็ตาม ยกเว้นการเปิดเผยที่ได้รับอนุญาตให้กับ ASIC, APRA, AFP หรือทนายความ เพื่อวัตถุประสงค์ในการได้รับแจ้งรายงาน คำแนะนำทางกฎหมายหรือการเป็นตัวแทนที่เกี่ยวข้องกับรายงาน

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี

ผู้แจ้งเบาะแสอาจไม่ต้องจ่ายค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี เว้นแต่จะมีการกระทำการอันก่อความหรือไม่มีเหตุอันควร และการกระทำที่ไม่สมเหตุสมผลทำให้อีกฝ่ายต้องเสียค่าใช้จ่าย

(จ) การรักษาความลับ

กำหนดการที่ 10 – นโยบายผู้แจ้งเบาะแส

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลที่ได้รับการคุ้มครอง ข้อมูลระบุตัวตนของผู้แจ้งเบาะแส (และข้อมูลใดๆ ที่อาจนำไปสู่การระบุตัวตนของผู้แจ้งเบาะแสได้) จะต้องถูกเก็บไว้เป็นความลับ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตอย่างชัดแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร

การเปิดเผยตัวตนของผู้แจ้งเบาะแสจะได้รับอนุญาตหากเป็นการดำเนินการ

(1) ให้กับ ASIC, APRA หรือสมาชิกของ AFP

(2) เปิดเผยข้อมูลต่อผู้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายเพื่อวัตถุประสงค์ในการรับคำแนะนำทางกฎหมายหรือการรับรองทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติของผู้แจ้งเบาะแสในพระราชบัญญัติบริษัท

(3) เปิดเผยต่อบุคคลที่กำหนดโดยข้อบังคับของพระราชบัญญัติบริษัทเพื่อจุดประสงค์นี้

(4) อันได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดแจ้งจากผู้แจ้งเบาะแส หรือ

(5) โดย ASIC, APRA หรือสมาชิกของ AFP เพื่อเปิดเผยต่อหน่วยงานในเครือจักรภพหรือรัฐหรือเขตปกครอง เพื่อวัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือหน่วยงานดังกล่าวในการปฏิบัติหน้าที่หรือหน้าที่ของตน

อย่างไรก็ตาม การรักษาความลับดังกล่าวบังคับใช้ไม่ได้ในกรณีที่มีการเปิดเผยข้อมูลอันไม่ใช่การระบุตัวตนของผู้แจ้งเบาะแส และมีความจำเป็นตามสมควรเพื่อวัตถุประสงค์ในการสืบสวนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่เหมาะสมทั้งหมดแล้วเพื่อลดความเสี่ยงที่ผู้แจ้งเบาะแสจะถูกระบุตัวตนได้

(ค) การกำหนดเวลา

ผู้แจ้งเบาะแสมีคุณสมบัติในการจะได้รับความคุ้มครองตั้งแต่เวลาที่ได้ทำการเปิดเผยข้อมูล ไม่ว่าในครั้งนี้นั้น ผู้แจ้งเบาะแสหรือผู้รับแจ้งจะรับรู้ว่าการเปิดเผยข้อมูลนั้นมีคุณสมบัติที่จะได้รับความคุ้มครองหรือไม่ก็ตาม

(ง) ไม่มีการคุ้มครองให้พ้นผิดจากการประพฤติผิด

ควรตระหนักว่าการคุ้มครองต่าง ๆ นั้นไม่ได้อยู่ภายใต้ความคุ้มครองสำหรับการประพฤติมิชอบใดๆ ที่ผู้แจ้งเบาะแสมีส่วนเกี่ยวข้องตามที่เปิดเผยไว้ในการเปิดเผยของตน

กำหนดการที่ 10 – นโยบายผู้แจ้งเบาะแส

ภาคผนวก 2 – สรุปการคุ้มครองภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการบริหารภาษีอากร

พระราชบัญญัติภาษีอากรได้กำหนดการเปิดเผยข้อมูลที่ได้รับการคุ้มครองภายใต้พระราชบัญญัติการบริหารภาษีอากรในกรณีที่ตรงตามเงื่อนไขในข้อที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการคุ้มครองการเปิดเผยข้อมูลที่ได้รับการคุ้มครอง **บทสรุปของการคุ้มครองดังกล่าว (ณ วันที่ตามนโยบายฉบับนี้) ได้ถูกระงับไว้ด้านล่างต่อไปนี้ ทว่ายังคงรักษาพระราชบัญญัติการบริหารภาษีอากรเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเงื่อนไขและการคุ้มครองที่มีอยู่และคำจำกัดความที่เกี่ยวข้องอย่างถ่องแท้ นอกจากนี้ยังสามารถเข้าชมเว็บไซต์ของ ATO เพื่ออ่านข้อมูลเพิ่มเติมได้**

1. การเปิดเผยข้อมูลที่อยู่ภายใต้การคุ้มครอง

การเปิดเผยข้อมูลจะได้รับการคุ้มครองในกรณีที่

(ก) ผู้แจ้งเบาะแสเป็นผู้แจ้งเบาะแสมที่มีสิทธิโดยชอบธรรม ซึ่งเป็นบุคคลที่เป็นหรือเคยเป็นอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (1) เจ้าหน้าที่ (ตามความหมายของพระราชบัญญัติบริษัท) หรือพนักงานของบริษัท
- (2) บุคคลที่มีหน้าที่ในการจัดหาบริการหรือสินค้าให้กับบริษัท (ไม่ว่าจะได้รับค่าจ้างหรือไม่ได้รับค่าจ้างก็ตาม) หรือพนักงานของบุคคลที่จัดหาสินค้าหรือบริการให้กับบริษัท
- (3) บริษัทในเครือ (ตามความหมายของพระราชบัญญัติการประเมินภาษีเงินได้ปี ค.ศ. 1936) ของบริษัท
- (4) คู่สมรส บุตร หรือผู้อยู่ในความอุปการะของบุคคลที่อ้างถึงใน (1) ถึง (3) ข้างต้นหรือของกลุ่มสมรสของบุคคลดังกล่าว หรือ
- (5) บุคคลใด ๆ ก็ตามที่ได้รับการแต่งตั้งภายใต้ข้อบังคับภายใต้พระราชบัญญัติภาษีอากร

(ข) และการเปิดเผยข้อมูลเป็นการดำเนินการไปยัง

- (1) กรรมการและผู้แจ้งเบาะแสวิจารณาว่าข้อมูลดังกล่าวอาจช่วยให้กรรมการปฏิบัติหน้าที่หรือหน้าที่ตามกฎหมายภาษีอากรที่เกี่ยวข้องกับบริษัทหรือบริษัทร่วมของบริษัทได้ หรือ
- (2) ผู้รับแจ้งที่มีสิทธิ์หน้าที่ ได้แก่
 - (ก) กรรมการ เลขานุการ หรือผู้จัดการอาวุโสของบริษัท
 - (ข) พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของบริษัทที่มีความรับผิดชอบหรือหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องภาษีอากร (ตามความหมายของพระราชบัญญัติภาษี) ของบริษัท
 - (ค) ผู้สอบบัญชีของบริษัท (หรือสมาชิกของทีมตรวจสอบนั้น)

กำหนดการที่ 10 – นโยบายผู้แจ้งเบาะแส

(ง) ตัวแทนภายในที่จดทะเบียนหรือตัวแทน BAS (ตามความหมายของพระราชบัญญัติบริการตัวแทนภายในปี ค.ศ. 2009) ที่ให้บริการตัวแทนภายในหรือบริการ BAS แก่บริษัท

(จ) บุคคลที่ได้รับอนุญาตจากบริษัทให้รับแจ้งการเปิดเผยข้อมูลที่มีคุณสมบัติอยู่ภายใต้การคุ้มครอง ภายใต้พระราชบัญญัติภายในอากร หรือ

(ฉ) ผู้ใดก็ตามที่ถูกกำหนดหน้าที่ภายใต้ข้อบังคับพระราชบัญญัติภายในให้เป็นผู้รับสิทธิโดยชอบธรรม และผู้แจ้งเบาะแสมิเหตุอันควรสงสัยได้ว่าข้อมูลดังกล่าวบ่งชี้ถึงการประทุมิชอบหรือสถานการณ์ หรือสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมอันเนื่องมาจากกิจการด้านภายในอากรของบริษัทหรือบริษัทในเครือของบริษัท (“กิจการด้านภายในอากร” หมายถึง กิจการที่เกี่ยวข้องกับภายในใด ๆ ที่กำหนด โดยหรือภายใต้ หรือ ประเมินหรือรวบรวมอยู่ภายใต้กฎหมายที่ควบคุมโดยกรมการ)

และผู้แจ้งเบาะแสพิจารณาเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวอาจช่วยให้ผู้รับแจ้งผู้มีสิทธิโดยชอบนั้นปฏิบัติงานหรือหน้าที่เกี่ยวกับภายในของบริษัทหรือบริษัทในเครือของบริษัทได้ หรือ

(3) ผู้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายเพื่อวัตถุประสงค์ในการรับคำแนะนำทางกฎหมายหรือการเป็นตัวแทนทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติของผู้แจ้งเบาะแสในพระราชบัญญัติภายใน

2. การคุ้มครองที่มีให้

(ก) การเปิดเผยข้อมูลที่ได้รับการคุ้มครองจะได้รับความคุ้มครองภายใต้พระราชบัญญัติภายในอากรดังต่อไปนี้

การเปิดเผยข้อมูลที่ได้รับการคุ้มครองที่ไม่สามารถดำเนินการใด ๆ ได้

(1) ผู้แจ้งเบาะแสจะไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางปกครอง (รวมถึงการลงโทษทางวินัย) ในการเปิดเผยข้อมูล

(2) ไม่มีการบังคับใช้สัญญาหรือการเยียวยาอื่นใด และไม่สามารถใช้สิทธิ์ตามสัญญาหรือสิทธิอื่นใดกับผู้แจ้งเบาะแสบนพื้นฐานของการเปิดเผย และ

(3) หากการเปิดเผยเป็นการเปิดเผยข้อมูลต่อกรมการ ข้อมูลนั้นจะไม่ถือเป็นหลักฐานเพื่อดำเนินคดีกับผู้แจ้งเบาะแสในการดำเนินคดีอาญาเพื่อกำหนดโทษ นอกเหนือจากการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับความเท็จของข้อมูล

(ขอให้ตระหนักว่าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ (1) ถึง (3) ข้างต้นนั้น ผู้แจ้งเบาะแสมิสิทธิ์ตามคุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูล และสัญญาที่บุคคลดังกล่าวเป็นคู่สัญญาด้วยไม่อาจถูกบอกเลิกบนพื้นฐานที่ว่า การเปิดเผยข้อมูลนั้นเป็นการละเมิดสัญญาได้)

กำหนดการที่ 10 – นโยบายผู้แจ้งเบาะแส

การป้องกันมิให้ตกเป็นเหยื่อ

ผู้ใดก็ตามที่เป็นเหตุหรือคาดว่าจะก่อให้เกิดความเสียหาย (ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติบริษัท) แก่ผู้แจ้งเบาะแสหรือบุคคลอื่นที่เชื่อหรือต้องสงสัยว่ามีการรายงานหรืออาจถูกจัดทำขึ้น ข้อเสนอที่จะหรืออาจจัดทำขึ้น อาจมีความผิด และอาจต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายหรืออยู่ภายใต้คำสั่งศาล ตัวอย่างคำสั่งศาลที่มีโอกาสได้รับรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง

- (1) กำหนดให้ต้องชดเชยความสูญเสียหรือความเสียหาย
- (2) คำสั่งเพื่อป้องกัน หยุดยั้ง หรือแก้ไขผลกระทบของการกระทำที่เป็นอันตราย
- (3) คำสั่งที่ต้องมีการขอภัยสำหรับการกระทำที่เป็นอันตราย
- (4) ในกรณีที่การกระทำที่เป็นอันตรายทั้งหมดหรือบางส่วนนั้นส่งผลให้ลูกจ้างถูกเลิกจ้าง ให้เป็นการกลับเข้ารับตำแหน่งเดิม และ
- (5) คำสั่งอื่นใดที่ศาลเห็นสมควร

การระบุข้อมูลที่จะไม่มีการเปิดเผย

- (1) ข้อมูลประจำตัวของผู้แจ้งเบาะแส (หรือข้อมูลที่น่าจะนำไปสู่ตัวตนของผู้แจ้งเบาะแสได้) ไม่สามารถนำไปเปิดเผยต่อศาลหรือศาลได้ ยกเว้นในกรณีที่เห็นว่าจำเป็น และ
- (2) บุคคลที่ได้รับรายงานจะเป็นผู้กระทำความผิดเองหากคนเปิดเผยเนื้อหาของรายงานหรือตัวตนของผู้แจ้งเบาะแส โดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้แจ้งเบาะแสให้กับใครก็ตาม ยกเว้นการเปิดเผยที่ได้รับอนุญาตให้กับ ASIC, APRA, AFP หรือทนายความ เพื่อวัตถุประสงค์ในการได้รับแจ้งรายงาน คำแนะนำทางกฎหมายหรือการเป็นตัวแทนที่เกี่ยวข้องกับรายงาน

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี

ผู้แจ้งเบาะแสมองไม่ต้องจ่ายค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี เว้นแต่จะมีการกระทำอันก่อความหรือไม่มีเหตุอันควร และการกระทำที่ไม่สมเหตุสมผลทำให้อีกฝ่ายต้องเสียค่าใช้จ่าย

(ข) การรักษาความลับ

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลที่ได้รับการคุ้มครอง ข้อมูลระบุตัวตนของผู้แจ้งเบาะแส (และข้อมูลใดๆ ที่อาจนำไปสู่การระบุตัวตนของผู้แจ้งเบาะแสได้) จะต้องถูกเก็บไว้เป็นความลับ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตอย่างชัดแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร

การเปิดเผยตัวตนของผู้แจ้งเบาะแสมองจะได้รับอนุญาตหากเป็นการดำเนินการ

- (1) ให้กับ ASIC, APRA หรือสมาชิกของ AFP

กำหนดการที่ 10 – นโยบายผู้แจ้งเบาะแส

(2) เปิดเผยข้อมูลต่อผู้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายเพื่อวัตถุประสงค์ในการรับคำแนะนำทางกฎหมายหรือการรับรองทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติของผู้แจ้งเบาะแสในพระราชบัญญัติภาษีอากร

(3) เปิดเผยต่อบุคคลที่กำหนดโดยข้อบังคับของพระราชบัญญัติบริษัทเพื่อจุดประสงค์นี้

(4) อันได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดแจ้งจากผู้แจ้งเบาะแส หรือ

อย่างไรก็ตาม การรักษาความลับดังกล่าวบังคับใช้ไม่ได้ในกรณีที่มีการเปิดเผยข้อมูลอันไม่ใช่การระบุตัวตนของผู้แจ้งเบาะแส และมีความจำเป็นตามสมควรเพื่อวัตถุประสงค์ในการสืบสวนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่เหมาะสมทั้งหมดแล้วเพื่อลดความเสี่ยงที่ผู้แจ้งเบาะแสจะถูกระบุตัวตนได้